

عنوان مقاله:

تاثیر معماری مدرن در معماری معاصر ایران (نمونه موردی آثار سید هادی میرمیران)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی عمران، معماری، شهرسازی و برنامه ریزی شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

کبری حسنقلی نژاد - استادیار و عضو هیئت علمی موسسه آموزش عالی شان‌دیز

سیدهاشم حسینی - دانشجوی ارشد معماری دانشگاه سلمان واحد مشهد

عاطفه ترکمان سلامی - کارشناسی ارشد معماری دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

تداوم فضایی و به طور خاص تداوم میان بیرون و درون مفهومی است که بشر از ابتدا به دنبال تجلی آن در آثار معماری بوده است. در هر دوره از تاریخ معماری شاهد ظهور اصولی جدید هستیم که سعی در برقراری تداوم فضایی دارند. رد پای این اصول را می توان در عصر حاضر و در آثار معماران مدرن نیز پیگیری کرد. پیشرفت فناوری، رهایی معماران از قیدوبند اصول کلاسیک گذشته و بسیاری از عوامل دیگر موجب شد که عالی ترین نوع تداوم فضایی در این دوره به ظهور برسد. در معماری سنتی ایرانی نیز توجه به تداوم فضایی قابل درک است و مانند سیر تاریخی معماری جهان برای رسیدن به تداوم بیشتر میان فضا، در این نوع معماری نیز شاهد تلاش برای برقراری تداوم مناسبتر میان فضاها هستیم، اما برخلاف تداوم در معماری مدرن که بیشتر به دنبال تداوم بصری و فیزیکی است. لذا به نظر می رسد تداوم فضایی در معماری ایرانی یک حرکت روحانی و معنوی است. لذا هدف از این موضوع موردبررسی این پژوهش آنست که ببیند معماری معاصر ایران به عنوان وارث گذشته خود، درزمینه برقراری تداوم فضایی تا چه اندازه اصول معماری سنتی ایرانی را ارتقا بخشیده و از سوی دیگر تا چه حد از معماری مدرن متأثر بوده است .

کلمات کلیدی:

معماری معاصر ایران-معماری مدرن-معماری ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1447698>

